

“Que n’és de bona l’aigua!”

—Centenari de les fonts públiques de la Pobla de Lillet—

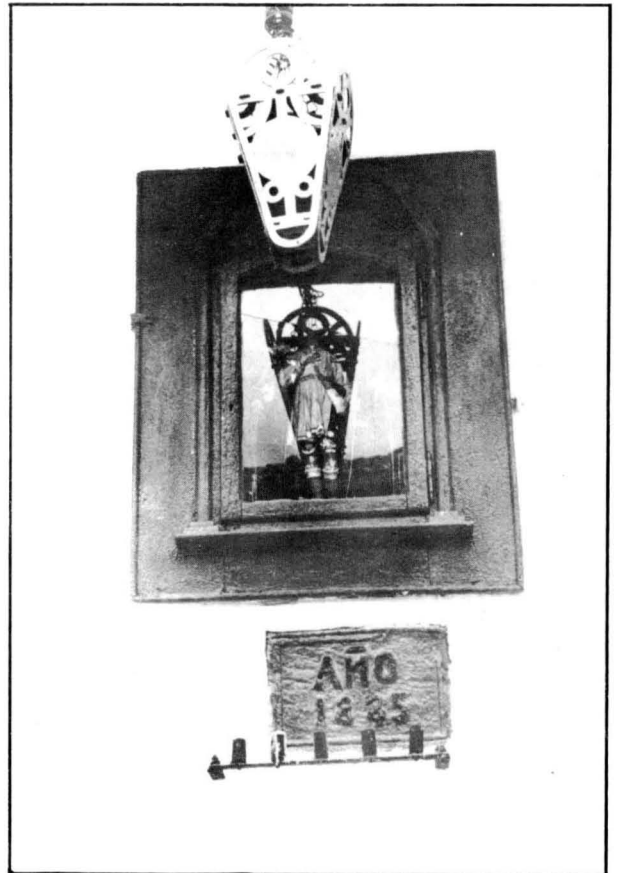
per JORDI PUNTAS

“Que n’és de bona l’aigua”, *debién pensar els poblatans de fa cent anys. I per això es decidiren a construir, el 1885, un bon reguitzell de fonts que, escampades per tota la vila i repartides a cada barri, ampliaren l’antiga xarxa de frescos dolls. Així s’afegiren a la refrescant tasca les fonts de Sant Isidre i del Collet, al barri de la Plana; la font del carrer del Verger, a la Vila i la font de Sant Roc, al barri de les Coromines, juntament amb d’altres que, dissortadament, en l’actualitat solament resten en el record.*

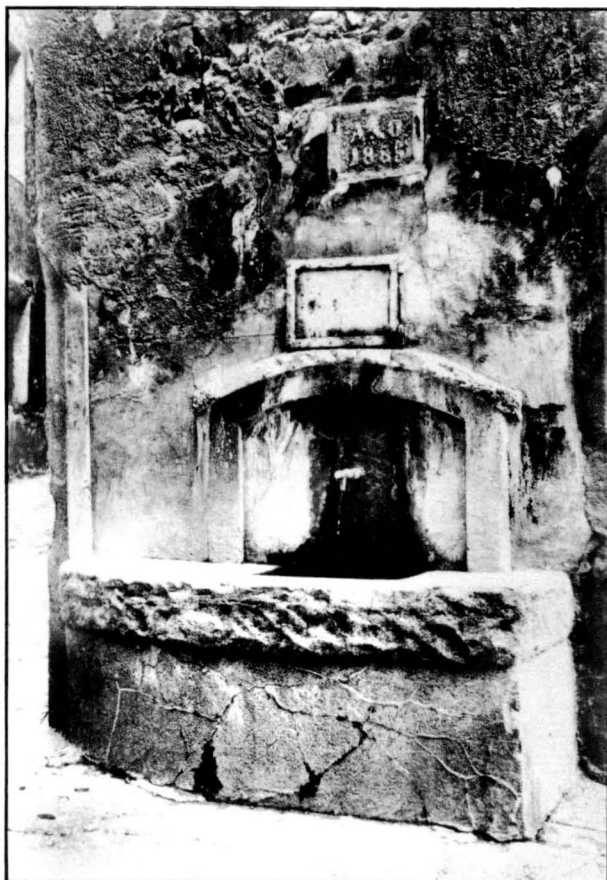
Ben segur que aquesta dèria d’aixecar fontanes arreu del poble fou ben rebuda pels nostres avantpassats, perquè, ¿quin plaer hi ha més gran que el de fer petar la xerrada bo i escoltant el remoreig plàcid d’un clar rajolí d’aigua mentre un confit d’anís es desfà suaument sobre la llengua? És clar que, ben mirat, tot el ritual d’anar a la font potser ja ha passat una mica de moda i aquestes ratlles són, solament, un bocí d’enyor en veure els rètols, “Año 1885”, col·locats per mans antigues.

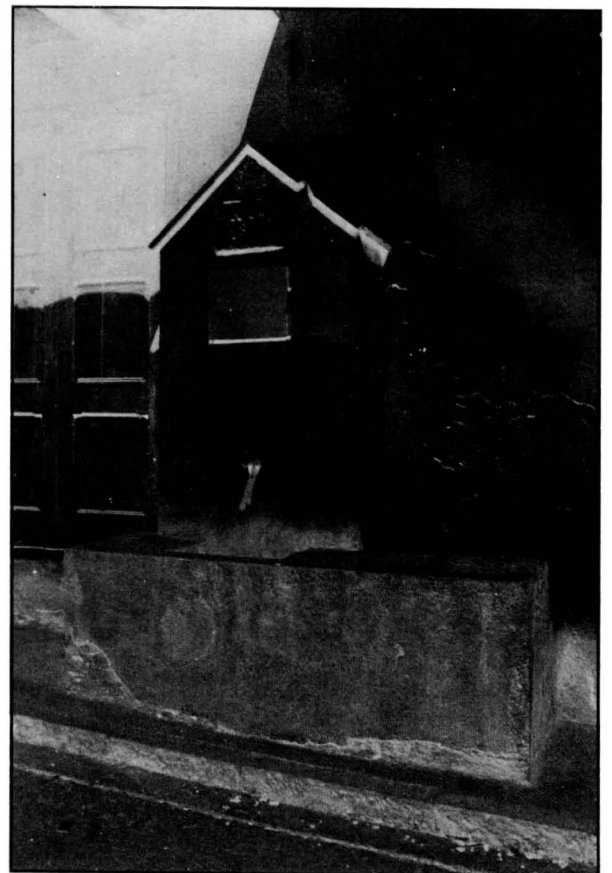
Piques com aquesta han emmirallat passejans de totes les edats que s’han acostat a beure a les fonts de la Pobla...

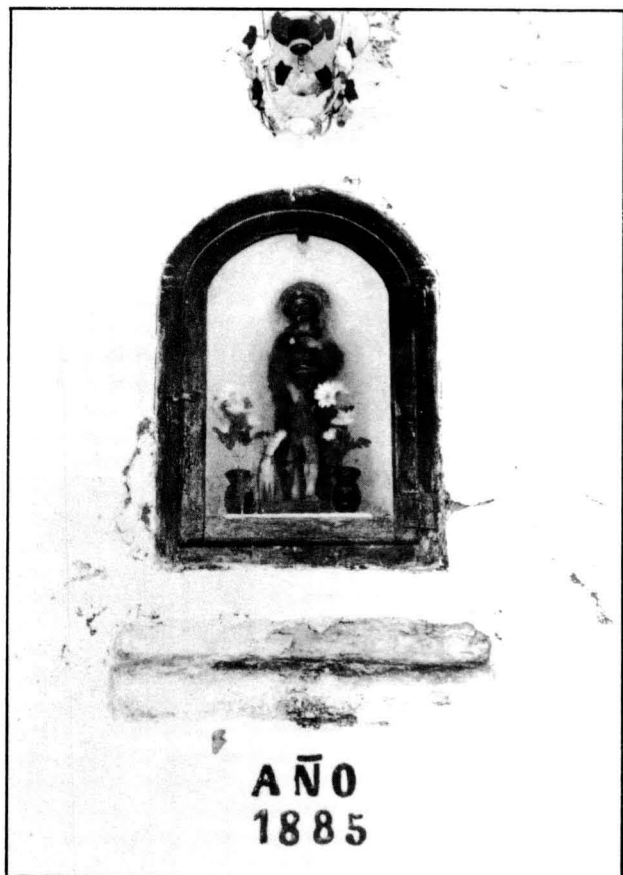
La font de Sant Isidre, durant molts anys, veïe passar pel seu davant el carrilet que anava de l'Asland a Guardiola. Si els passatgers eren àgils tenien temps de saltar, fer un glop i retornar al seu seient.

Pel veïnat, i per tots aquells que es decideixen a pujar al barri de la Plana, la font del Collet és com un banc raconer al replà de l'escala.

Mentre algun component de la nissaga de Cal Feliquets atenia qualque animal amb calçat de ferradura, hom podia treure's la pols del camí amb un raig d'aigua de la font del Verger.

El barri de les Coromines bé es mereixia una font, també. I així, s'aixecà la de la plaça, anomenada de Sant Roc. I ben segur que ell i el seu gos en més d'una ocasió es deuen haver delit en veure les boques obertes de la gent, sota l'aixeta.

...i en trobar l'aigua tan fresca i clara no s'han pogut estar de dir: "Que n'és de bona l'aigua".